

متن پرسش

به نام خدا سلام علیکم جناب استاد: میخوام در محضر شما به خدا عرض کنم که خدایا شما شاهدی که اگر اولیاءت به من توصیه نمی‌کردند خانه نشینی بهتر است اکنون در به در سرتاسر کره زمین به دنبال آدم‌ها به هرنام و نشانی بودم، چرا که از در عشق تو دریافتم «همه روز روزه بودن، همه شب نماز کردن / همه ساله حج نمودن، سفر حجاز کردن / ز مدینه تا به کعبه، سر و پا برهنه رفتن / دو لب از برای لبیک، به وظیفه باز کردن / به مساجد و معابد، همه اعتکاف جستن / ز ملاحی و مناهی، همه احتراز کردن / شب جمعه‌ها نخفتن، به خدای راز گفتن / ز وجود بی نیازش، طلب نیاز کردن / بخدا که هیچ کس را، ثمر آنقدر نباشد / که به روی ناامیدی، در بسته باز کردن». خدایا باز اگر فرصتی دهی در به در مخلوقات شوم به خودت قسم می‌شوم به هر اندازه که بتوانم. با اینحال از بندگان خودت راضی همین سرورانم که مرا امر و نهی‌هایی که پر از فداکاری شد، کرده‌اند با اینکه ارزشی نداشتم و چیزی در برابر آنها نبودم ولی بر من ولایت داشتند و من به احترام بزرگی آنان نزد تو آنها را همواره تسلیم بودم. خدایا ما را به خودت بپذیر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! وقتی انسان به خود آمد که دست او خالی و خالی است، تازه متوجه می‌شود یک راه در مقابل او گشوده می‌شود و آن راهی است که خداوند مقابل انسان می‌گشاید تا در وظیفه خود نسبت به خلق خدا به میان آید. موفق باشید